

Tonin palsta

ALAN MOOREN AAPINEN, OSA 2 PROFETIAT HUOMISPÄIVÄN VAHVOISTA TOP 10 -TARINOISTA

Viime Sarjainfossa esittelin Alan Mooren uuden America's Best Comics -sarjan ensimmäisen lehtileikkeleen, The League of Extraordinary Gentlemenin. Sittemmin kauppoihin ovat saapuneet myös ne muut retrohenkiset, mutta silti postmodernit ABC-sarjikkeet.

Niin Tom Strong, Promethea, Top 10 kuin Tomorrow Storieskin ovat osoittautuneet viimeisen päälle viimeistellyiksi tuotteiksi. Onkin aivan pakko ihmetellä herra Mooren kykyä ahtaa mitä ilmeisimmin noin 124 tuntia jokaisen vuorokautensa. Muutenhan tällaisen tarinamäärän kirjaaminen paperille luvatussa kuukausittaisessa ilmestymistahdissa olisi aivan mahdotonta. Toisaalta edellä mainitun League of EGmenin tuoreet numerot ovatkin nyt jo pidempään antaneet odottaa itseään... toivottavasti tämä ei ole signaali ABC:n yleisemmästäkin tulevaisuudesta.

Mutta takaisin asiaan. Uutuuksista eniten perinteisiä supersankarisarjakuvia muistuttavat Chris Sprousen piirtämä Tom Strong ja J.H. Williams III:n stailailema Promethea. Molemmissa on pääosassa yli-inhimillisiä voimia omaava hyvis.

Mistään aivan tavanomaisista tuotoksista ei kuitenkaan ole kyse, sillä esim. viisinkertaisessa painovoimassa kasvatetun Tom Strongin lähimmät

apurit ovat hänen isänsä 100 vuotta sitten rakentama höyrykonrobotti Pneuman sekä aivomuokattu apina nimeltään kuningas Solomon. Lisätasojen sarjaan tuo myös lehden ykkösnumero, jossa julkituotavan Tom Strongin synnyntarinan pääsemme lukemaan vastikään Strongmen of America -kerhoon liittyneen pienen Timmy Turbon olantakaa. "Holy socks!"

Prometheassa sitten mielikuvitus, myytit ja fiktio kohotetaan niille kuuluvaan arvoonsa. Promethea on elävä tarina, jo antiikin ajoilta kotoisin oleva urbaani legenda, joka materialisoituu maailmaamme aina kun joku intoutuu tarpeeksi hänen hahmostaan. Vuosituuhanteen vaihteen koittaessa vuorossa on nuori, yliopistossa lopputyötään tekevä nainen - saaden heti kimppuunsa niin puoliälyisen alkuvoimaantelteen kuin tarantinomaiset palkkamurhaajademonitkin. "I am the holy splendor of the imagination!"

Hicman erilaisilla linjoilla liikkuu Gene Han & Zander Cannonin toteuttama Top 10, vaikka sekin toki sijoittuu superhahmojen kansoittamaan maailmaan. Futurismia, slummeja ja 20-luvun saksalaista ekspressionismia sekoittava Neopolis-kaupunki aivan tulvii mitä kummallisimmilla kyvyillä varustettuja yksilöitä, sillä jonkekinhan yltiöpäisen sankariboomin (jolloin äidit ahdistelivat lapsiaan: "Sinua pisti normaali ampiainen? Ei edes radioaktiivinen? Mikä hitto sinussa on oikein vikana?") synnyttämä friikkitarha on pakko ahtaa. Oman vivahteensa tähän hicman Marshal Lawta muistuttavaan visioon Moore luo heittä-mällä tarinan päähenkilöiksi poliisiaseman sekalaisen, mutta ah niin inhimillisen seurakunnan - ja lopputulos on kuin Hill Street Blues suoraan supersankareiden helvetistä.

Selkeimmin humoristinen ABC-lehti on neljästi eri sarjakuvasta koostuva Tomorrow Stories. Samansuuntaisista lähitölkohdistään huolimatta kasassa on hyvinkin toisistaan poik-

keavien kerto-musten sikermä. Rick Veitchin piirtämä Greyshirt ja Melinda Gebbien taiteilema Cobweb ovat kuin vuosisadan ensi vuosikymmenten pulp-lukemistojen ja -kuunnelmien tyyliin tehtyjä dekkarisarjoja, joista ensinmainittu vieläpä tavoittelee tarkoituksellisen vahvasti Will Eisnerin Spiritin henkeä.

Jack B. Quickin (kuvat Kevin Nowlan) pääosassa taas ahertaa vinha yleisnecroskidi, joka jo ensi numerossa pykää vahingossa kasaan kokonaisen pienoissaurinkokunnan! Superpiikittelyllä jatketaan Jim Baikien kynäilemässä First Americanissa, joka ottaa terävästi kantaa myös nykyajan järkyttävimpiin vitsauksiin - kuten vaikkapa amerikkalaisiin Ricki Lake -tyyppisiin tv-keskusteluohjelmiin. "A plot to degrade and demoralize humanity prior to enslaving it!"

Kaikkiaan America's Best Comics tarjoilee koko skaalallaan positiivisen vanhanaikaisia ja rikkaita tarinoita, kokonaisia maailmoja, joiden seuraan uppoaa pääosin hyvillä mielin. Yksityiskohtia riittää joka tasolle ja lukuisat ironiset populaarikulttuuriviitteet vain lisäävät homman mielenkiintoisuutta. Erityismaininnan ansaitsevat myös taiteilijat, joiden huolellisessa ja pikkutar-kassa jäljessä ei näy vihjettäkään viime vuosina sarjakuvailmaisua köyhdyttä-neistä Image- tai mangavaikutteista.

ABC on jälleen yksi näyttö luettavaksi tarkoitettun ja harkitun tarinan-kerronnan paluusta suuren yleisön amerikkalaisille sarjakuvamarkkinoille, ja hyvä niin. ■

Toni Jerrman

